

Matthew 18

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus interacts with His disciples and one child. The events of this chapter take place in Galilee in an unknown location (not mentioned here). The main focus of the chapter is teaching about how to enter the kingdom of the heavens. There are no specific words to describe the kingdom of heaven, so the Lord Jesus teaches us in parables and comparisons to get the idea and find the way to enter the kingdom of heaven. We can summarize the parables and comparisons given in this chapter as follows.

บทความที่เด่น ในบทนี้ พระเยซูเจ้ามีการทำต่อเหล่าสาวกของพระองค์และเด็กคนหนึ่ง เหตุการณ์นี้ในบทนี้เกิดขึ้นในกาลิลีสถานที่ไม่ระบุแน่นอน (ไม่ได้ระบุไว้ในที่นี้) จุดมุ่งหมายหลักสำคัญของบทคือการสอนเกี่ยวกับวิธีที่จะเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ที่นี้ไม่มีคำอธิบายแน่ชัดถึงอาณาจักรสวรรค์ว่าเป็นอย่างไร ดังนั้นพระเยซูเจ้าทรงสอนเราในคำอุปมาและคำเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ความเข้าใจและหาวิธีที่จะเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ เราสามารถหาข้อเข้าใจจากคำอุปมาและคำเปรียบเทียบที่ได้มีให้ในบทนี้ดังนี้คือ

1) Who is the greatest in the kingdom of heaven: this teaching is illustrated by the Lord through a comparison with a child. The Lord teaches us that we must have a humble heart like a child to enter the kingdom of heaven.
2) Temptation to sin: this teaching shows that part of entering heaven is being watchful and not sin. The Lord teaches that the world tempts us to sin, and we need to cut activities from our lives that make us sin (compared here with feet and eyes).

1) ใครคือผู้ที่สำคัญที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์ คำสอนนี้คือข้อเปรียบเทียบจากพระเจ้าโดยการเปรียบเทียบกับเด็กเล็กๆ พระเจ้าสอนเราว่าเราต้องถ่อมใจเหมือนเด็กๆ เพื่อเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ 2) การยั่วยวนให้ทำบาป คำสอนนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นส่วนหนึ่งเพื่อเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์คือต้องระวังและไม่ทำบาป พระเจ้าสอนว่าโลกนั้นพยายามทำให้เราทำบาป และเราต้องตัดการกระทำจากชีวิตของเรานั้นที่ทำให้เราทำบาป (เปรียบเทียบในที่นี้กับเท้าและตา)

3) The parable of the lost sheep: through this parable, the Lord continues to teach about heaven. He tells us not to despise anybody in this world because we do not know who is or who will be a part of heaven. 4) If your brother sins against you: in this teaching, the Lord tells us never to stop forgiving our brother if he sins against us.

3) คำอุปมาถึงแกะหลงทาง จากคำอุปมานี้ พระเจ้ายังทรงสอนต่อเกี่ยวกับสวรรค์ พระองค์บอกเราว่าอย่าได้ดูถูกผู้ใดในโลกนี้เพราะว่าเราไม่รู้ว่าเป็นใครหรือใครที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสวรรค์ 4) ถ้าพี่น้องของเราทำบาปต่อเรา ในพระคำสอนนี้ พระเจ้าบอกให้เราไม่เคยที่จะหยุดยกโทษให้แก่พี่น้องของเราถ้าเขาทำผิดต่อเรา

5) The parable of the merciful king: through this parable, the Lord teaches us that there will be a judgment day when the Lord will settle accounts with all the people of the earth. The main point of the parable is that the heart is the first place used for judgment. He teaches that forgiving is an important deed that one needs to start from the heart. The Lord has shown great mercy to humans, so we should learn to show mercy to others. It is important to remember that the only way to escape the judgment day is to believe in the Lord Jesus and follow His teachings. Faith in the Lord Jesus and His teachings is the only way to enter heaven.

5) ในคำอุปมาของเมตตาของกษัตริย์ โดยคำอุปมานี้ พระเจ้าสอนเรานั้นว่าที่นั้นจะมีวันตัดสินเมื่อพระเจ้าจะตัดสินบัญญัติกับคนทั้งโลก จุดสำคัญของคำอุปมานั้นคือใจซึ่งเป็นที่แรกที่จะได้ใช้สำหรับตัดสิน พระองค์สอนนั้นว่าการให้อภัยนั้นเป็นการกระทำสำคัญนั้นที่ต้องเริ่มต้นจากใจ พระเจ้าได้แสดงพระกรุณาอย่างสูงต่อมนุษย์ ดังนั้นเราควรเรียนที่จะแสดงความเมตตาต่อผู้อื่น มันมีความสำคัญที่ควรจำไว้ว่ามีเพียงทางเดียวที่จะรอดจากวันตัดสินคือมีความเชื่อในพระเยซูเจ้าและติดตามพระคำสอนของพระองค์ ความศรัทธาในพระเยซูเจ้าและคำสอนของพระองค์คือทางเดียวที่จะเข้าสู่สวรรค์

18¹ In that hour came the disciples to **Jesus**, saying, Who then is greatest in the kingdom of the heavens?

¹ ในเวลานั้นเหล่าสาวกมายัง **พระเยซู** พูดยังว่า ใครใหญ่ที่สุดในอาณาจักรของสวรรค์?

Comments 18:1. “In that hour ... saying.” Here, we should realize that the Lord came on earth to teach people how to come to the Father, and the Lord always traveled for this purpose. For this reason, it is believed that this event with the disciples did not happen in Capernaum (as a continuation of Chapter 17) but in a different place.

ความหมาย 18:1 “ในเวลานั้น.....พูดยังว่า” ในที่นี้ เราควรที่จะคิดว่าพระเจ้าได้มายังโลกเพื่อสอนผู้คนถึงวิธีการมายังพระบิดา และพระเจ้าสำหรับจุดประสงค์นี้ได้ท่องเที่ยวตลอดเวลา สำหรับเหตุประกรรณนี้ มันคือได้เขื่อนั้นว่าเหตุที่เกิดขึ้นกับเหล่าสาวกไม่ได้เกิดขึ้นที่คาเปอร์นาอุม (ดังที่มีต่อเนื่องในบทที่ 17) แต่ในที่อื่น

“Who then is greatest ... the heavens?” This question is commonplace among humans, as everybody wants to be important. However, it can lead to jealousy, so all believers should watch out and think hard about it.

“ใครเป็นใหญ่ ... แห่งสวรรค์” คำถามนี้เป็นคำถามปกติในมนุษย์ ทุกคนต้องการเป็นคนสำคัญ อย่างไรก็ตาม มันสามารถเปิดโอกาสให้แก่ความอิจฉา ดังนั้นเหล่าผู้มีความเชื่อทุกคนควรระวังไว้และคิดให้หนักเกี่ยวกับมัน

² And having called to **Him** a young child, **He** set him in the midst of them,

² และ **พระองค์** ได้เรียกเด็กเล็กๆยัง **พระองค์** ได้ให้เขาอยู่ท่ามกลางพวกเขา

³ and said, Truly I say to you, Except you change, and become as young children, you will not enter into the kingdom of the heavens.

³ และพูดยังว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้า ยกเว้นว่าพวกเจ้าเปลี่ยน และเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ เจ้าจะไม่มีโอกาสเข้าสู่อาณาจักรของสวรรค์

Comments 18:2-3. These verses do not mean that we need to be childish; they refer to us trusting the Lord like children. Be innocent in faith and trusting in the Lord like children.

ความหมาย 18:2-3 ในข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าเราต้องทำตัวเป็นเด็ก พวกเขาหมายถึงเพื่อเราให้มีความเชื่อมั่นในพระเจ้าเหมือนเด็กๆ เป็นบริสุทธิ์ในความศรัทธาและความเชื่อในพระเจ้าเหมือนเด็กๆ

⁴ Therefore, whoever will humble himself as this young child this is the greatest in the kingdom of the heavens.

⁴ ดังนั้น ใครก็ตามที่ถ่อมตัวเขาลงเป็นเหมือนเด็กเหล่านี้เช่นเดียวกันคือผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์

Comments 18:4. This comment refers to the world to come, when we will have the heavenly body that has been prepared for us; note that flesh and blood cannot enter the kingdom of the heavens. The greatest in this verse refers to those who have a chance to be face-to-face with the Father. When you are in the heavenly body, you will not only be in the presence of the throne but face-to-face with the Father, and you will receive orders straight from the Father; those are the greatest in the kingdom of the heavens. In human terms, they will be called the closest servants of the Father.

ความหมาย 18:4 ความเห็นในที่นี้เกี่ยวข้องกับโลกที่จะมาถึง เมื่อเราจะอยู่ในร่างสวรรค์นั้นซึ่งได้มีเตรียมไว้สำหรับเรา สังเกตรูปร่างและเลือดนั้นไม่สามารถเข้ายังอาณาจักรของสวรรค์ ที่ใหญ่ที่สุดในข้อเขียนนี้คือหมายถึงพวกนั้นซึ่งมีโอกาสอยู่ต่อหน้าของพระบิดา เมื่อคุณอยู่ในร่างของสวรรค์ คุณไม่ใช่เพียงอยู่ต่อหน้าบัลลังก์แต่เบื้องหน้ากับพระบิดา และคุณจะได้รับคำสั่งโดยตรงจากพระบิดา พวกนั้นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ในความเข้าใจของมนุษย์ พวกเขาจะได้รับการเรียกว่าผู้รับใช้ที่ใกล้ชิดของพระบิดา

⁵ And whoever may receive one such young child in **My** name receives **Me**.

⁵ และใครก็ตามที่รับผู้ใดเช่นเด็กเล็กๆเหล่านี้ในนาม **ของเรา** รับ **เรา**

Comments 18:5. “Young child” here refers to a person with a clean heart who follows and believes the teaching of the Bible as the Word of God.

“Whoever may receive ... receives Me” refers to someone who accepts the one who comes in the name of the Lord, whom the Lord sent.

ความหมาย 18:5 “เด็กเล็ก” ในที่นี้คือผู้ที่มีใจสะอาดผู้ซึ่งติดตามและเชื่อในคำสอนของพระคัมภีร์ว่าเป็นคำสอนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

“ใครก็ตามที่รับ... รับเรา” กล่าวถึงผู้ซึ่งรับคนที่มีนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ส่งมา

⁶ But whoever may cause one of these little ones who believe in **Me** to stumble, it is better for him that a great millstone may be hung around his neck, and he may be sunk into the depth of the sea.

⁶ แต่ใครก็ตามที่ทำให้ผู้เล็กๆเหล่านี้ที่เชื่อในเรา สะดุด มันจะเป็นการตีกว่าสำหรับเขาที่จะเอาหินไม่ผูกคอ และเขาได้จ้มลงในทะเลลึก

Comments 18:6. “Little ones” here refers to persons with clean hearts who follow and believe the teachings of the Bible as the Word of God.

ความหมาย 18:6 “ผู้เล็กๆ” ในที่นี้คือคนที่มาด้วยใจสะอาดผู้ซึ่งติดตามและเชื่อในคำสอนของพระคัมภีร์เหมือนดังคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า

“Whoever may cause one of these little ones who believe in Me to stumble” refers to someone who comes and misinterprets the Bible using the name of the Lord, making these “little ones” misunderstand the Bible and creating doubt in them. Those persons have no worth in being born, as this verse says. They betray the Lord for various reasons. They misinterpret the Bible to bring glory to themselves, but the glory belongs to the Lord, not the one who uses the Word of the Lord.

“แต่ใครก็ตามที่ทำให้ผู้เล็กๆเหล่านี้ที่เชื่อในเราสะดุด” นี้หมายถึงบางคนที่มาและตีความหมายพระคัมภีร์โดยใช้ชื่อของพระเจ้า ทำให้พวกนี้ “ผู้เล็กๆ” เข้าใจผิดพระคัมภีร์และสร้างความสงสัยในพวกเขา พวกเหล่านั้นไม่สมควรจะเกิด ดังข้อนี้บอกว่า พวกเขาทรยศพระเจ้าเพราะสาเหตุหลายประการ พวกเขาตีความหมายพระคัมภีร์เพื่อจะได้รับการสรรเสริญแก่ตัวพวกเขาเอง แต่คำสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่ผู้ที่ใช้พระคำสอนของพระเจ้า

⁷ Woe to the world because of stumbling blocks! It is necessary for the stumbling blocks to come, but woe to the one by whom the stumbling block comes!

⁷ วิบัติแก่โลกเพราะเหตุให้สะดุด! มันเป็นโอกาสจำเป็นสำหรับให้สะดุดเพื่อมา แต่วิบัติต่อผู้หนึ่งซึ่งโดยใครก็ตามที่โอกาสที่เหตุให้สะดุดมา!

Comments 18:7. “Woe to the world because of stumbling blocks” or “woe to the world for temptations to sin.” These temptations to sin spoken in this verse are related directly to sin against the Lord. Because of believing in themselves, humans disregard the Creator who created all things. And, because the world does not think that all things come from God, this is a sin against God. Knowledge and technology also lead to temptations to sin. Technology relates to making life easier, but humans use some technology to put themselves up.

ความหมาย 18-7 “วิบัติแก่โลกเพราะเหตุให้สะดุด” หรือ “วิบัติแก่โลกสำหรับการหลงผิดสิ่งล่อใจเพื่อบาป” สิ่งล่อใจเหล่านี้เพื่อทำบาปคือที่ได้พูดในข้อเขียนนี้คือบาปในข้อเขียนนี้เกี่ยวข้องกับบาปต่อต้านพระเจ้า เพราะเชื่อในพวกเขาเอง มนุษย์ไม่เคารพพระผู้สร้างซึ่งได้สร้างทุกสิ่ง และ เพราะว่าโลกไม่ได้คิดนั้นว่าทุกอย่างมาจากพระผู้เป็นเจ้าเจ้า นี้คือบาปต่อต้านพระผู้เป็นเจ้า ความรู้และสิ่งทันสมัยด้วยกันนำไปยังสิ่งล่อใจเพื่อทำบาป สิ่งทันสมัยที่เกี่ยวกับการทำให้ชีวิตง่ายขึ้น แต่มนุษย์ใช้สิ่งทันสมัยบางประการ เพื่อยกตัวพวกเขาขึ้น

For example, people try to create rain and then put themselves at the same level as God; the smart ones lift their fists and think that they themselves are gods. Humans can play with nature, but can they create one seed without the Lord’s hand? They gather and transform seeds but forget to think about the One that created the seed. Also, they develop computers and many smart things, but they forget about the One who created all the materials used in all things. **Q:** Is the Lord against technology? **A:** No, the Lord is not against technology, even the most advanced technology, as long as technology is not used against the Lord.

ตัวอย่างเช่น คนทำฝนเทียมและพวกเขาเองก็ยกตนเองว่าเท่าเทียมกับพระผู้เป็นเจ้า คนฉลาดยกกำปั้นของพวกเขาและคิดนั้นว่าพวกเขาเองเป็นเหล่าพระเจ้า มนุษย์สามารถเล่นกับธรรมชาติ แต่ว่าพวกเขาสามารถสร้างเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งโดยปราศจากพระหัตถ์ของพระเจ้า? พวกเขาเก็บและแปลงเมล็ดพืชแต่ลืมคิดถึงผู้สร้างเมล็ดพืชนั้น ด้วยกัน พวกเขาสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์และสิ่งทันสมัยหลายสิ่งหลายอย่าง แต่พวกเขาได้ลืมผู้ที่ได้สร้างวัตถุที่ใช้ในทุกสิ่ง **คำถาม:** พระเจ้าต่อต้านความเจริญก้าวหน้า? **คำตอบ:** ไม่ พระเจ้าไม่ต่อต้านความก้าวหน้า ถึงแม้ว่าความเจริญอย่างสูงสุด トラบใดที่ไม่ใช้ความก้าวหน้าต่อต้านพระเจ้า

The next temptation to come to the whole world is greed. The greed of all things, not just the things of this world, but the greed for the unseen things as well; because the Lord calls some to do something and those persons already think about the reward they will receive, that is greed. Humans need to feel important in this world and in the world to come. The sin of greed for the things of this world is a sin against God’s work. This greed makes humans wish for things that are not made by the hand of the Lord (i.e., biological cloning, DNA engineering, stem-cell engineering, in-vitro fertilization, transgenderism, transhumanism, tattooing and body transformation, etc.) and tempts them to think that they can be equal to God. To fight against greed, be content and thankful for what you have received; be content in all things. It doesn’t matter how small we receive; just be content and thankful with a true heart. These temptations to sin spoken in this verse are related directly to sin against the Lord.

ในข้อต่อมาความหลงผิดที่มาสำหรับทั้งโลกคือความอยากได้ ความอยากได้ของทุกสิ่ง ไม่ใช่เพียงแต่ของโลกนี้ แต่อยากได้ของที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วย เพราะพระเจ้าได้เรียกคนบางคนให้ทำบางอย่างและคนนั้นก็คิดถึงคำตอบแทนที่พวกเขาจะได้ นั่นคือความโลภ มนุษย์ต้องการที่จะเป็นคนสำคัญของโลกนี้และโลกที่จะมาถึง บาปของความอยากได้สิ่งของของโลกนี้คือบาปต่อต้านงานของพระเจ้า ความโลภนี้ทำให้มนุษย์ต้องการของนั้นที่ไม่ได้ทำจากมือของพระเจ้า(ตัวอย่างเช่น การโคลนนิ่งทางชีวภาพ วิศวกรรม DNA, วิศวกรรมสเต็มเซลล์, การปฏิสนธิอ่อนร่างกาย, การแปลงเพศ, ลัทธิเหนือมนุษย์, การสักและการเปลี่ยนแปลงร่างกาย เป็นต้น) และล่อลวงทำให้พวกเขาคิดว่าตัวพวกเขาเองสามารถเสมอกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อต่อต้านความโลภ มีความพอใจและขอบพระคุณสำหรับสิ่งที่คุณได้รับ พอใจในทุกสิ่งที่ได้รับ ไม่ว่ามันจะเล็กเพียงใดที่เราได้รับเพียงมีความพอใจและขอบพระคุณด้วยความจริงใจ สิ่งล่อใจเหล่านี้คือบาปที่ได้พูดในข้อเขียนนี้คือเกี่ยวโดยตรงกับบาปต่อต้านพระเจ้า

“It is necessary for the stumbling blocks to come.” It is necessary for temptations to come because of the will of the Father to save humans. Temptations will help humans turn to the Lord; when they see that they alone cannot fight temptations, they will seek help from the Lord. The purpose of temptations to come is to save the obedient ones. This way works for those who listen and obey, but the ones that do not come, the Lord works with them as well, but they choose not to come (See 1 Corinthians 10:13). Not that the latter do not feel guilty, but they choose to have fun in the world.

“มันเป็นโอกาสจำเป็นสำหรับให้สะดุดเพื่อมา” มันจำเป็นสำหรับสิ่งล่อใจมาเพราะความปรารถนาของพระบิดาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด สิ่งล่อใจจะช่วยให้มนุษย์หันหาพระเจ้า เมื่อพวกเขาเห็นนั้นว่าโดยลำพังพวกเขาไม่สามารถสู้สิ่งล่อใจ พวกเขาจะเสาะหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า จุดประสงค์ให้สิ่งล่อใจมาเพื่อช่วยผู้ที่มีความเชื่อฟังให้รอด งานนี้สำหรับพวกมันซึ่งฟังและเชื่อฟัง แต่ผู้ที่ไม่มา พระเจ้าได้ทำงานกับพวกเขาด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาเลือกที่จะไม่มา (มองโครินธ์ 10:13) ไม่ใช่ฝ่ายหลังไม่รู้สึกล้ม แต่พวกเขาเลือกที่จะมีความสุขในโลก

“But woe to the one by whom the stumbling block comes!” Temptation cannot come on everyone; temptation doesn’t run by its own will. For those who do not stay in the Word, temptation has power over them. But, for those covered by the blood of the Lamb, it is their own fault that temptation comes upon them; they have the Lord as their shield to protect them, but they do not rely on Him. This woe is for those covered by the blood and ignoring the Word. Many of them sin and blame the Lord for causing them to sin, but God does not cause anyone to sin (See James 1:13-18). There is no sin in God, so He cannot cause someone to sin.

“แต่วิบัติต่อผู้ซึ่งโดยใครก็ตามที่โอกาสที่สะดุดมา!” สิ่งล่อใจไม่สามารถมาถึงทุกคน สิ่งล่อใจไม่ได้มาโดยความต้องการของตัวเองสำหรับพวกมันซึ่งผู้ที่ไม่อยู่ในพระคำ สิ่งล่อใจได้มีอำนาจเหนือพวกเขา แต่สำหรับพวกมันที่อยู่ภายใต้โลหิตของลูกแกะ มันเป็นการผิดของตนเองที่สิ่งล่อใจมีอำนาจเหนือพวกเขา พวกเขาไม่พึ่งพระเจ้าเป็นเกราะเพื่อป้องกันพวกเขา แต่พวกเขาไม่พึ่งพระองค์ ซื่อสัตย์นั้นสำหรับพวกที่เข้าภายใต้โลหิตและไม่สนใจในพระคำสอน ส่วนใหญ่ในพวกเขาทำบาปและกล่าวโทษพระเจ้าสำหรับเป็นเหตุให้พวกเขาทำบาป แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ได้เป็นสาเหตุให้ใครทำบาป (มอง ยากอบ 1:13-18) ไม่มีบาปในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดังนั้นพระองค์ไม่สามารถเป็นเหตุให้ใครทำบาป

⁸ And if **your hand or your foot causes you to stumble**, cut it off, and **throw it from you**, it is **better for you to enter into life crippled or lame than having two hands or two feet to be cast into the eternal fire.**

⁸ และถ้ามือของเจ้าหรือเท้าของเจ้าเป็นเหตุให้สะดุด ตัดมันออกเสีย และโยนทิ้งไปจากเจ้า มันจะเป็นการดีสำหรับเจ้าที่จะเข้าสู่ชีวิตพิการหรือไม่สมประกอบดีกว่ามีสองมือหรือสองเท้าแต่ถูกโยนในเตาไฟที่ไม่รู้ดับ

Comments 18:8. This verse has been a stumbling block for many believers throughout the ages. It is important to understand that the Lord will never ask us to harm our bodies. This body, the Lord created in His image; why would the Lord ask us to destroy His creation? The nature of God is mercy; His love and mercy are beyond our understanding. The proof God has shown is in His Own Son; the Lord Jesus has proved the love of God for the whole human race. Therefore, the verse refers to some of our activities that are not needed in our lives because these activities are useless for this earth and for the earth to come. Think about your daily life, how many useless things we do. Consider these things as hands and feet, cut them off, and use your heart to pray to be able to discern them. Therefore, hands and feet refer to activities we do throughout our life on earth; we use our feet to go here and there, and we use our hands to do this and that. Pray with the heart for all daily activities, and if they are useless, cut them off.

ความหมาย 18:8 ข้อนี้ได้เป็นอุปสรรคในผู้มีความเชื่อหลายคนในเวลาที่ผ่านมา มันคือข้อสำคัญที่ควรจะทำให้ใจนั้นว่าพระเจ้าจะไม่เคยสั่งให้เราทำร้ายตัวของเราเอง ร่างนี้ พระเจ้าได้สร้างขึ้นในรูปแบบของพระองค์ ทำให้พระเจ้าจะบอกให้เราทำลายผลงานของพระองค์? ธรรมชาติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือพระเมตตา ความรักและความเมตตาของพระองค์สูงเกินกว่าที่เราจะสามารถเข้าใจได้ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้พิสูจน์ในพระบุตรของพระองค์เอง พระ

เยซูเจ้าได้พิสูจน์ถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหมด ดังนั้น ในข้อนี้กล่าวถึงการทำของเราเองนั้นซึ่งไม่สมควรจะทำในชีวิตของเราเพราะการกระทำเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไร้สาระในโลกนี้และในโลกที่จะมาถึง คิดถึงการกระทำในแต่ละวันของชีวิตของเรา มีหลายอย่างไร้สาระที่เราทำ พิจารณาสีงเหล่านี้บ้างก็เปรียบเหมือนมือและเท้า ตัดพวกเขาทิ้งเสีย และใช้ใจของคุณสำหรับสวดภาวนาเพื่อที่จะสามารถแยกแยะได้ ดังนั้น มือและเท้าในที่นี้คือการทำบางอย่างในชีวิตของเราในโลก เราใช้เท้าไปในที่ต่างๆ และใช้มือทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ สวดภาวนาด้วยใจสำหรับการกระทำทั้งหมดของแต่ละวัน และถ้าพวกเขาเป็นสิ่งที่ไร้ความหมาย ตัดพวกเขาทิ้งเสีย

⁹ And if **your eye causes you to stumble**, pluck it out, and **throw it from you**, it is **better for you to enter into life having one eye** than having two eyes to be cast into the hell of fire.

⁹ และถ้าตาของเจ้าเป็นเหตุให้ทำบาป ควักมันออก และโยนมันทิ้งไปจากเจ้า มันเป็นการดีสำหรับเจ้าที่จะเข้าสู่ชีวิตด้วยตาข้างเดียวดีกว่ามีสองตาเพื่อถูกโยนเข้าไฟแห่งนรก

Comments 18:9. Here, the Lord does not mean that it is better to be born blind. The eyes are not easy to control, and the eyes feed the heart. Sometimes, we see things that we should not even look at, but it happens. When you see something, that thing will feed straight into your heart, so watch what you are looking at. There are many things the Lord created; use your eyes to see the blessings of the Lord. The world uses the word entertainment. Entertaining the flesh through your eyes weakens the soul; we cannot feel our soul clearly since our attention goes to entertain the eyes and the flesh. But let's entertain our souls; the Bible should be the entertainment of all Christians. Use the Bible to entertain your eyes with the Word, and that will strengthen your soul and spirit.

ความหมาย 18:9 ในที่นี้ พระเจ้าไม่ได้หมายถึงนั้นว่าให้เกิดมาตาบอดดีกว่า ตานั้นยากที่จะควบคุม และตาบอดใจ บางครั้งเราเห็นสิ่งนั้นที่ไม่สมควรที่จะมอง แต่มันได้เกิดขึ้น เมื่อคุณเห็นบางอย่าง สิ่งนั้นจะป้อนเข้าตรงไปในใจของคุณ ดังนั้นระวังว่าคุณกำลังมองอะไร หลายสิ่งหลายอย่างพระเจ้าได้สร้างขึ้น ใช้ตาของคุณเพื่อมองพระพรของพระเจ้า โลกใช้คำว่ากรับนึ่ง ความบันเทิงทางร่างโดยตาทำให้จิตวิญญาณของคุณอ่อนแอ เราไม่สามารถรู้สึกจิตวิญญาณของเราชัดเจนเพราะความสนใจของเราไปบันเทิงสนองต่อตาและร่าง แต่มาให้ความบันเทิงต่อจิตวิญญาณของเรา พระคัมภีร์ควรเป็นแหล่งบันเทิงสำหรับคริสเตียน ใช้พระคัมภีร์เพื่อให้ความบันเทิงแก่ตาด้วยพระคำสอน และนั่นจะให้ความเข้มแข็งแก่จิตวิญญาณและวิญญาณของคุณ

¹⁰ See that **you do not despise one of these little ones**; for **I say to you**, that in **the heavens** their angels always behold the face of **My Father** who is in **the heavens**.

¹⁰ ระวังว่าเจ้าอย่าได้หมิ่นเด็กเล็กนี้คนใด เพราะ **เรา** บอกแก่เจ้า นั้นว่าในสวรรค์ทูตสวรรค์ของพวกเขาตลอดเวลาได้เห็นหน้าของ **พระบิดาของเรา** ผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์

Comments 18:10. “These little ones.” The Lord always calls us His children. When we accept the Lord in our hearts, and we baptize in water, we become children of God; we are the little ones of the Lord.

“See that you do not despise ...” This addresses everyone who reads the Bible and comes to know and accepts the Lord. We are not supposed to despise anybody in this world because we do not know who is or who will be “the little one.” We have examples in the Bible where people have not been baptized in water but have accepted the Lord with a true heart; we cannot despise anybody since we do not know the hearts of people; only God knows them.

ความหมาย 18-10 “เด็กเล็กนี้” พระเจ้าตลอดเวลาทรงเรียกเราว่าเป็นบุตรของพระองค์ เมื่อเรายอมรับพระเจ้าในใจของเรา และเราบัพติศมาในน้ำ เราได้กลายเป็นบุตรของพระเจ้า เราคือเด็กเล็กของพระเจ้า

“ระวังว่าเจ้าอย่าได้หมิ่น...” ข้อนี้หมายถึงทุกคนที่อ่านพระคัมภีร์และมารู้จักและยอมรับพระเจ้า เราไม่สมควรที่จะดูหมิ่นใครในโลกนี้เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าใครจะเป็น “เด็กเล็ก” เรามีตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่ซึ่งเมื่อคนบางคนยังไม่ได้รับบัพติศมาในน้ำแต่ได้ยอมรับพระเจ้าอย่างจริงใจ เราไม่สามารถดูหมิ่นใครทั้งสิ้นเพราะเราไม่รู้ใจของคน มีเพียงแต่พระเจ้าผู้รู้ใจของพวกเขา

“for I say to you, ... their angels ...” This tells us that there is an angel assigned to each person that accepts in their soul God who created them because it is then that they become children of God. The angels have their duty; they serve as messengers and ministering spirits for God (See Hebrews 1:14), but the Holy Spirit, by His presence, is a witness for both the Father and the Lord Jesus. Wherever the Holy Spirit is, He is a witness to the Father and the Lord Jesus; and the Holy Spirit is everywhere at the same time.

“เพราะเราบอกแก่เจ้า... ชุตสวรค์ของพวกเขา...” นี่ได้บอกให้เราเห็นว่าที่นั่นคือชุตสวรค์ที่ได้รับมอบหมายแก่แต่ละคนนั้นซึ่งยอมรับพระเจ้าในจิตวิญญาณของพวกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าได้สร้างเขาเพราะมันคือมันแล้วพวกเขาได้กลายเป็นเด็กของพระผู้เป็นเจ้า เหล่าชุตสวรค์มีหน้าที่ของพวกเขา พวกนี้เป็นเหมือนผู้สื่อสารและวิญญาณปรณนิบัติสำหรับพระผู้เป็นเจ้า (มองฮีบรู 1:14) แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยพระองค์เอง คือพยานสำหรับทั้งสองพระบิดาและพระเยซูเจ้า ในที่ไหนก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ พระองค์คือพยานทั้งต่อพระบิดาและต่อพระเยซูเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออยู่ในทุกๆ ที่ในเวลาเดียวกัน

¹¹ For the **Son** of **Man** came to save that which was lost.

¹¹ สำหรับ บุตร ของ มนุษย์ ได้มานั้นเพื่อช่วยผู้ซึ่งหลงทาง

Comments 18:11. This verse is believed to be part of the original manuscript written by Matthew.

ความหมาย 18:11 ในข้อนี้คือได้เชื่อว่าได้มีอยู่ในบทเขียนเดิมที่ได้เขียนโดยมัทธิว

¹² **What** do you think? If any man **has** a hundred sheep, and one of them **may go astray**, **will** he not leave the ninety-nine, and **having gone on** the mountains, seeks that which **has gone astray**?

¹² เจ้าจะคิดอย่างไร? ถ้าหากผู้หนึ่งมีแกะร้อยตัว และตัวหนึ่งหลงไป เขาจะไม่ทิ้งเก้าสิบเก้าตัว และไปยังภูเขา แสงสว่างหาตัวที่หลงทางไปหรือ?

Comments 18:12. This verse tells us that even if we see some true Christians tangled in bad situations that do not go against God, we need not despise them. We can define the “little ones” as those who read, believe, and follow the Word of God.

ความหมาย 18:12 ในข้อนี้บอกเรานั้นว่าแม้ว่าถ้าเราเห็นคริสเตียนที่แท้จริงได้เข้าไปพัวพันกับสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้นที่ไม่ได้ไปต่อต้านพระผู้เป็นเจ้า เราต้องไม่สมควรดูหมิ่นเขา เราสามารถกำหนดได้ว่า “เด็กเล็ก” คือผู้ที่อ่าน เชื่อ และติดตามพระคำของพระผู้เป็นเจ้า

¹³ And if he **should find it**, **truly I** say to you **that he rejoices** over it more than over the ninety-nine which have not gone astray.

¹³ และถ้าเขาหามันเจอ จริงๆ แล้ว **เรา** บอกแก่เจ้านั้นว่าเขาจะมีความยินดีที่หามันเจอมากกว่าเก้าสิบเก้าตัวที่ไม่ได้หลงทางไป

¹⁴ **Thus** it is not the will of your **Father** who is in **the heavens**, that one of these little ones should perish.

¹⁴ ดังนั้นมันไม่ใช่ความปรารถนาของ **พระบิดา** ของเจ้าผู้อยู่ในสวรรคค์ นั้นว่าเด็กเล็กเหล่านี้คนใดจะได้หลงทางไป

Comments 18:13-14. The “little ones” mentioned in verses 10 and 14 both come from the same fold but are not the same. In verse 10, “little ones” refers to the innocent little ones, while in verse 14, “little ones” (the lost sheep) refers to the ones that have been tricked but are still willing to follow the Lord after knowing that they have been tricked; tricked by doctrines that almost follow the Word of God, but you could find points in these doctrines that contradict the Word. They have been tricked, but they did not deny the Lord. They cannot turn back because they believe the Lord has abandoned them. The Lord never abandons His children (See Hebrews 13:5); if they turn back, they will meet the Lord in the midst of the way.

ความหมาย 18:13-14 “เด็กเล็ก” ได้กล่าวในข้อที่ 10 และ 14 ทั้งสองมาจากกรการกล่าวถึงเดียวกันแต่ไม่เหมือนกัน ในขณะที่ข้อ 10 “เด็กเล็ก” คือผู้เล็กน้อยที่เชื่อ ในขณะที่ข้อ 14 “เด็กเล็ก” (แกะหลงทาง) คือผู้หนึ่งที่ได้หลงกลแต่ยังคงต้องการที่จะติดตามพระเจ้าหลังรู้นั้นว่าพวกเขาได้ถูกหลอก ได้ถูกหลอกโดยคำสอนนั้นซึ่งเกือบเหมือนว่าติดตามพระคำของพระผู้เป็นเจ้า แต่คุณสามารถหาจุดแตกต่างในคำสอนนี้ที่ขัดกับพระคำ พวกนี้ได้หลงกล แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถหันกลับเพราะพวกเขานั่นว่าพระเจ้าได้ทอดทิ้งพวกเขาแล้ว พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งเด็กของพระองค์(มองฮีบรู 13:5) ถ้าพวกเขาหันกลับ พวกเขาก็จะพบพระเจ้าในระหว่างทาง

¹⁵ And if **your brother sins** against **you**, **go**, **reprove** him between **you** and him alone. If he **may hear you**, **you have gained your brother**.

¹⁵ และถ้าพี่น้องของเจ้าทำบาปใดต่อต้านเจ้า จงไป แสดงให้เขารู้ระหว่างเจ้าและเขาเท่านั้น ถ้าเขาฟังเจ้า เจ้าก็จะได้พี่น้องของเจ้ากลับคืนมา

Comments 18:15. This verse applies to two kinds of brothers: the true brother and the brother in name. Before you talk to your brother, make sure you bring the situation to the Lord first. The Lord will work in your heart and your brother's heart to be able to resolve the problem. Also, when you meet the brother, ask him to join hands with you in prayer. The true brother has to be treated as it is written in verses 15 to 17. For the brother in name, the action taken could end here at verse 15 because they will not listen even to God. But you still have to tell him his fault so he cannot use it against you.

ความหมาย 18:15 ในข้อนี้ใช้กับพี่น้องสองชนิด พี่น้องที่แท้จริงและพี่น้องเพียงในชื่อ ก่อนที่คุณจะไปพูดกับพี่น้อง แน่ใจว่าคุณนำสถานการณืมายังพระเจ้าก่อน พระเจ้าจะเริ่มทำงานในใจของคุณและใจของพี่น้องของคุณเพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ด้วยกัน เมื่อคุณพบพี่น้อง ขอให้เขาจับมือด้วยกันกับคุณในการสวด พี่น้องที่แท้จริงจะต้องได้รับการปฏิบัติตามที่มันได้เขียนในข้อ 15 ถึง 17 สำหรับพี่น้องในชื่อ การปฏิบัติสามารถจบในที่นี้ในข้อ 15 นี้ เพราะพวกเขาจะไม่ฟังพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า แต่คุณยังคงบอกความผิดของเขาดังนั้นจะทำให้เขาไม่สามารถใช้มันต่อต้านคุณ

Q: How do we recognize the true brother and the brother in name? **A:** We will recognize them right away. Before we talk, we should ask to come together in prayer; the Lord will speak to both hearts, and He will speak to our own heart to know if it is a true brother we are dealing with, and we will know in our hearts. When you pray together, do not listen to the words of the other brother; you will be confused; just listen to the small little voice of the Lord speaking into your heart. Remember, the Bible tells us about the false brothers coming in sheepskin who can trick us.

คำถาม: จะรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นพี่น้องที่แท้จริงและพี่น้องในชื่อ? **คำตอบ** เราจะรู้จักพวกเขาได้ทันที ก่อนที่เราจะพูด เราควรจะขอให้มาสวดด้วยกันก่อน พระเจ้าจะตรัสในใจทั้งสอง และพระองค์จะบอกเราในใจของเราให้รู้ว่าถ้ามันเป็นพี่น้องที่แท้จริงที่เราได้มีปัญหาวัย และเราจะรู้ในใจของเราเมื่อเราสวดด้วยกัน อย่าฟังคำสวดของพี่น้องคนอื่น คุณจะรู้สึกสับสน เพียงฟังเสียงแผ่วเบาเล็กๆของพระเจ้าที่พูดในใจของคุณ จำไว้ พระคัมภีร์ได้บอกเราเกี่ยวกับพี่น้องตัวปลอมที่มาในขนแกะซึ่งสามารถหลอกเรา

¹⁶ However, if he may not hear you, take with you one or two more, that upon the mouth of two witnesses or three every word may be established.

¹⁶ อย่างไรก็ตาม ถ้าเขาไม่ฟังเจ้า จงพาคนอื่นอีกคนหรือสองคนไปด้วย นั่นด้วยพยานสองหรือสามปากทุกคำพูดจะได้มีหลักฐาน

¹⁷ But if he may refuse to hear them, tell it to the church. And if he may refuse to hear the church also, let him be to you as the Gentile and the tax collector.

¹⁷ แต่ถ้าเขาไม่ยอมที่จะฟังพวกเขา จงบอกมันแก่คริสตจักร และด้วยกันถ้าเขาปฏิเสธที่จะฟังคริสตจักร ปล่อยให้เขาไปให้เขาเป็นต่อเจ้าเสมือนคนต่างชาติและคนเก็บภาษี

Comments 18:16-17. In this case, do not treat this brother as an enemy, but treat him as a visitor with no hate between you; the Lord doesn't want to see hate among brothers. But never let the name of this person off the list to pray for; keep praying for this person. A true brother should listen to the church.

ความหมาย 18:16-17 ในกรณีนี้ อย่าถือพี่น้องคนนี้เป็นศัตรู แต่ถือว่าเป็นแขกอย่าได้มีความเกลียดชังระหว่างกัน พระเจ้าไม่ต้องการเห็น ความเกลียดชังระหว่างพี่น้อง แต่อย่าให้ชื่อของคนนี้หลุดออกไปจากการสวด สวดให้คนนี้ พี่น้องที่แท้จริงจะฟังคำของคริสตจักร

¹⁸ Truly I say to you, whatever things you may bind on earth will be bound in heaven; and whatever things you may loose on earth will be loosed in heaven.

¹⁸ จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า อะไรก็ตามที่เจ้าจะผูกมัดบนโลกก็จะผูกมัดในสวรรค์ และอะไรที่เจ้าปล่อยละเลยบนโลกก็จะปล่อยละเลยในสวรรค์

Comments 18:18. See Comments Matthew 16:19.

ความหมาย 18:18 มองความคิดเห็นใน มัทธิว 16: 19

¹⁹ Again, truly, I say to you that if two of you may agree on the earth concerning any matter that they may ask, it will be done for them from My Father who is in the heavens.

¹⁹ อีกครั้ง **เรา** จะบอกแก่เจ้านั้นว่าถ้าหากคนสองคนจะตกลงสิ่งใดบนโลกที่พวกเขาได้ขอ มันจะเป็นไปสำหรับพวกเขาจาก **พระบิดาของเรา** ผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์

Comments 18:19. Many have used this verse in the wrong way. The verse does not refer to the things that you agree on for your benefit of luxury in this world; rather, it refers to faith and building up the faith of people around you. It refers only about faith, not luxury on this earth.

ความหมาย 18:19 มีหลายคนได้ใช้ข้อนี้ในทางที่ไม่ถูกต้อง ในข้อนี้ได้หมายถึงสิ่งนั้นที่คุณตกลงสำหรับประโยชน์ของความหรูหราของคุณในโลกนี้ค่อนข้าง มันหมายถึงความเชื่อและสร้างความเชื่อของคนรอบๆคุณ มันเพียงแต่หมายถึงเกี่ยวกับความเชื่อ ไม่ใช่ความหรูหราในโลกนี้

²⁰ For where two or three are gathered together in My name, there am I in the midst of them.

²⁰ สำหรับในที่ที่สองหรือสามคนประชุมกันในชื่อ **ของเรา** ในที่นั้น **เรา** จะอยู่ท่ามกลางพวกเขา

Comments 18:20. The main point in this verse is “in My name.” Do not use the name of the Lord Jesus in vain; this verse only refers to building up the church of the community, not personal things.

ความหมาย 18:20 จุดสำคัญในที่นี้คือ “ในนามของเรา” อย่าใช้พระนามของพระเยซูเจ้าโดยไร้ความหมาย ข้อเขียนนี้คือเพียงหมายถึงในการสร้างชื่อของคริสตจักรในชุมชน ไม่ใช่ส่วนตัว

²¹ Then Peter, **having come**, said to **Him, Lord**, how **often will** my brother sin against me, and I will forgive him? Until seven times?

²¹ แล้วเปโตร ก็มา ได้พบกับ **พระองค์ พระผู้เป็นเจ้า** บ่อยเท่าใดพี่น้องของข้าพเจ้าทำผิดต่อข้าพเจ้า และข้าพเจ้ายังต้องยกโทษให้เขา? จนถึงเจ็ดครั้งหรือ?

²² **Jesus says to him, I say not to you**, Until seven times; but, until seventy times seven!

²² **พระเยซู** พูดกับเขาว่า **เรา** ไม่ได้บอกแก่เจ้า จนถึงเจ็ดครั้ง แต่ จนถึงเจ็ดสิบคูณเจ็ด

Comments 18:21-22. The real meaning of the number here is that it is beyond our count; it means that we should never stop forgiving.

ความหมาย 18:21-22 ความหมายที่แท้จริงของจำนวนในที่นี้ นั่นคือมันมากเกินไปที่จะนับมันได้เท่านั้นเอง มันหมายถึงนั่นว่าเราไม่มีการหยุดที่จะยกโทษ

²³ **Because of this**, the kingdom of **the heavens has become like to a man, a king**, who **desired to settle accounts** with his servants.

²³ เพราะสิ่งนี้ อาณาจักรของสวรรค์เปรียบเหมือนกับคนผู้หนึ่ง กษัตริย์ผู้หนึ่ง ผู้ที่ต้องการชำระบัญชีกับผู้รับใช้ของเขา

Comments 18:23. “Because of this, the kingdom of the heavens has become like ...” There are no specific words to describe the kingdom of the heavens. The Lord Jesus tells parables to make it easier for the listeners to understand. He presents two things to compare to each other.

Note that not everything in this parable has a symbolic meaning that can be linked with some activity during the judgment day.

ความหมาย 18:23-35 “เพราะสิ่งนี้ อาณาจักรของสวรรค์เปรียบเหมือนกับ...” ไม่มีคำใดที่จะใช้ในการอธิบายความหมายของอาณาจักรของสวรรค์ได้ พระเยซูเจ้าบอกคำอุปมาเพื่อทำให้มันเป็นการง่ายแก่ผู้ฟังเพื่อเข้าใจ พระองค์แสดงข้อเปรียบเทียบสองอย่างในที่นี้

สังเกตดูนั่นว่าไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างในคำอุปมานี้เป็นเครื่องหมายนั้นที่สามารถใช้โยยกับกิจการบางอย่างในวันพิพากษา

Q: When will this parable be applied? **A:** This parable can be linked to the judgment day that will come upon humans; the principle presented will be applied at that time.

คำถาม: คำอุปมานี้จะมีใช้เมื่อใด? **คำตอบ:** คำอุปมานี้สามารถใช้ได้ในวันพิพากษานั้นซึ่งจะมาถึงมนุษย์ทุกคน กฎนี้จะใช้เวลานั้น

Q: To whom does this parable apply? **A:** The parable applies to two kinds of Christians (true Christians and Christians in name) and to the rest of the world. The Christians in name will be judged with the rest of the world on the judgment day, but the true Christians have been saved already; there will be no judgment on them at this time.

คำถาม: คำอุปมานี้ใช้สำหรับใคร? **คำตอบ:** คำอุปมานี้ใช้กับผู้มีความเชื่อทั้งสองประเภทของคริสเตียน (คริสเตียนที่แท้จริงและคริสเตียน แต่ในชื่อ) และคนที่เหลือในโลก คริสเตียนแต่ในชื่อจะได้ถูกพิพากษากับคนที่เหลือในโลกในวันพิพากษา แต่คริสเตียนที่แท้จริงได้รับการช่วยให้รอดแล้ว พวกเขาจะไม่มีคำพิพากษาต่อพวกเขาในขณะนี้

Q: What are the things about the kingdom of the heavens that we must learn from this parable? **A:** The parable teaches us three important things. First, it tells us that all things cannot happen unless the Lord of heaven, the Father, agrees; it is upon the Father’s decision to make things happen. Second, the Lord wants to see from us true humbleness and us begging for mercy from our hearts to offer us forgiveness. And third, the principle of mercy shown in this parable will be applied on the judgment day. Here, we need to note that when the Bible talks about the judgment day, it refers to an angel’s day length of time, not a human’s day length of time of twenty-four hours.

คำถาม: มีอะไรเกี่ยวกับอาณาจักรของสวรรค์นั้นที่เราสามารถเรียนจากคำอุปมานี้? **คำตอบ:** คำอุปมานี้สอนเราถึงสิ่งสำคัญสามประการ ข้อแรก มันบอกให้เราเห็นว่าไม่มีสิ่งใดสามารถเกิดขึ้นได้นอกจากพระเจ้าแห่งสวรรค์อนุญาต พระบิดา ตกลง มันขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของพระบิดาที่จะให้สิ่งเกิดขึ้นได้ ข้อสอง พระเจ้าต้องการเห็นจากเราการถ่อมตัวที่แท้จริงและเราอ่อนวอนขอพระเมตตาจากใจของเราเพื่อที่จะรับการยกโทษ ข้อสาม ความเมตตาคือหลักเกณฑ์ที่แสดงในคำอุปมานี้ซึ่งจะใช้ในวันพิพากษา ในที่นี้ เราควรสังเกตกันว่าเมื่อพระคัมภีร์พูดถึงวันพิพากษา มันคือระยะเวลาของทูตสวรรค์ ไม่ใช่เวลาของมนุษย์สี่ชั่วอายุคน

24 Then he, having begun to settle, one was brought to him, a debtor of ten thousand talents.

²⁴ แล้วเขา เริ่มทำการนั้น มีผู้หนึ่งถูกนำมายังเขา ผู้นั้นติดหนี้อยู่นับพันทาเล็นส์

Comments 18:24. This verse has a deeper meaning than what it appears. To owe that much to the Lord of heaven, the Father, the person must have lived the life unlawfully to God, and with a hardened heart, this servant ignored the voice of the Lord in his heart. The amount owed to the Lord increases when you ignore the voice of the Lord; this is called ignorance and rebellion towards God; with their mouth, they speak blasphemy, and with a disrespectful heart, they bring sorrow to their soul.

ความหมาย 18:24 ในข้อนี้มีความหมายลึกกว่าที่มันเห็น เป็นหนี้มากมายต่อพระเจ้าในสวรรค์ พระบิดา คนต้องใช้ชีวิตอย่างไม่สมควรต่อพระเจ้าเป็นเจ้า และด้วยใจที่แข็งกระด้าง เหมือนผู้รับใช้คนนี้ได้ไม่สนใจเสียงของพระเจ้าในใจของเขา จำนวนที่ได้เป็นหนี้ต่อพระเจ้าเพิ่มขึ้นเมื่อคุณไม่สนใจเสียงของพระเจ้า นี้ได้เรียกว่าความเขลาและเป็นกรบฏต่อพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา พวกเขาพูดสบประมาท และด้วยที่ใจขาดความเคารพ พวกเขา นำความทุกข์ถึงวิญญาณของพวกเขา

25 But he, having nothing to pay, his lord commanded him to be sold, and the wife, and the children, and all as many as he had, and payment to be made.

²⁵ แต่เขา ไม่สามารถจ่ายคืน นายของเขาจึงสั่งให้เขาถูกขาย และภรรยา และบุตร และของทุกอย่างที่เขา มี และเพื่อใช้หนี้

Comments 18:25. This verse shows the consequences of the servant's actions, the suffering of watching, and the pain he feels because all his deeds have brought suffering to his whole family. When the judgment day comes, his eyes will see the suffering of his family because of the way of life he lived and led his family. He led his whole family to live the same way as he did, and all will be punished in the same way. We need to note that the Lord does not judge the children for the sins of the parents unless they follow the same sinful life (See Ezekiel 18:20).

ความหมาย 18:25 ในข้อนี้แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนของการกระทำของผู้รับใช้ ความทรมานในการเฝ้าดู และความเจ็บปวดที่เขาารู้สึกเพราะการกระทำของเขาได้นำความทุกข์มาให้ทั้งครอบครัวของเขา เมื่อวันพิพากษามาถึง เขาจะเห็นด้วยตาของตนเองความทุกข์ของครอบครัวของเขาเพราะการใช้ชีวิตของเขาและได้นำครอบครัวของเขา เขาได้นำทั้งครอบครัวของเขาให้ทำเช่นเดียวกับตัวเขาเองได้ทำ และทุกคนจะถูกลงโทษเช่นเดียวกัน เราควรสังเกตกันว่าพระเจ้าไม่พิพากษาเด็กเพราะบาปของผู้ปกครองนอกจากว่าพวกเขาดำเนินชีวิตในบาปเช่นเดียวกัน (มองในเอเสเคียล 18:20)

26 The servant, therefore, having fallen down, fell on his knee to him, saying, Have patience with me, and I will pay to you all.

²⁶ ผู้รับใช้ ดังนั้น จึงล้มลงคุกเข่าเขาต่อท่าน พูดว่า โปรดมีความอดทนกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะจ่ายคืนต่อท่านทุกอย่าง

27 Now the lord of that servant, having been moved with compassion, released him, and forgave him the debt.

²⁷ เวลานั้นนายของผู้รับใช้นั้น ด้วยความเมตตา ปล่อยเขา และยกเลิกหนี้ให้แก่เขา

Comments 18:26-27. The servant did not ask for forgiveness, but he recognized the lord's authority and begged for patience. He also promised to "repay all." By this, the servant admitted his own faults and willingly accepted the punishment, asking only for patience. The lord forgave him the debt, but the consequences of his actions would still follow.

ความหมาย 18:26-27 ผู้รับใช้ไม่ได้ร้องขอภัยโทษ แต่เขาจำได้ต่อสิทธิของนายและได้วิงวอนขอสำหรับความอดทน ด้วยกันเขาได้สัญญา "จะใช้หนี้ทั้งสิ้น" โดยสิ่งนี้ ผู้รับใช้ได้ยอมรับความผิดของตนเองและได้ยอมรับการลงโทษ เพียงขอให้อดทนรอ นายท่านได้ยกโทษให้แก่เขา แต่ผลตอบแทนของการกระทำของเขาจะตามมา

28 However, that servant, having gone out, found one of his fellow servants, who owed him a hundred denarii, and having seized him, he choked him, saying, Pay what you owe.

²⁸ อย่างไรก็ตาม ผู้รับใช้ฉัน ได้ออกไป ได้พบผู้รับใช้อีกคนหนึ่ง ผู้ซึ่งติดหนี้เขาหนึ่งร้อยเดนาเรีย และได้จับเขา เขาได้เค้นคอของเขา พูดว่า จ่ายคืนมา อะไรที่เจ้าติดหนี้

²⁹ So, his fellow servant, **having fallen down, begged him, saying, Have patience with me, and I will pay you.**

²⁹ ดังนั้น เพื่อนผู้รับใช้ของเขา ได้ล้มลง อ้อนวอนเขา พูดว่า มีความอดทนกับข้า และข้าจะจ่ายคืนให้ท่าน

³⁰ **But he was not willing; rather having gone, he threw him into prison, until he should pay that which was owing.**

³⁰ แต่เขาก็ได้ไม่ยอม ได้ออกไป เขาได้โยนเขาใส่คุก จนกว่าเขาจะจ่ายคืนซึ่งได้ติดหนี้

Comments 18:28-30. These verses show clearly how we humans are towards each other. The servant received forgiveness from his lord but did not show others the same forgiveness he received. We are the same way; we come asking for mercy and forgiveness from the Lord, but we do not do it to others.

ความหมาย 18: 28-30 ในข้อนี้แสดงอย่างชัดเจนว่าเรามนุษย์ทำอย่างไรต่อกันและกัน ผู้รับใช้ได้รับความเมตตาจากเจ้านายของเขาแต่ไม่ได้ให้ความเมตตาต่อผู้อื่นเช่นที่เขาได้รับ เขาก็เช่นเดียวกัน เราขอพระเมตตาและการอภัยโทษจากพระเจ้า แต่เราไม่ทำมันต่อผู้อื่น

³¹ **Therefore, his fellow servants, having seen the things that were done, they were exceedingly grieved, and having come, told to their lord all that had taken place.**

³¹ ดังนั้น เพื่อนผู้รับใช้ของเขา ได้เห็นว่าสิ่งอะไรก็ได้ทำ พวกเขาได้รู้สึกเสียใจมาก และมา ได้บอกแก่เจ้านายของพวกเขาถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้น

³² Then **having called to him, his lord says to him, You evil servant, I forgave you all that debt, because you begged me;**

³² แล้วได้เรียกเขามา เจ้านายของเขาพูดต่อเขาว่า เจ้าผู้รับใช้ที่เลว เราได้ให้อภัยในหนี้ทั้งหมดของเจ้า เพราะเจ้าได้อ้อนวอนขอต่อเรา

³³ **did it not behoove you to have also shown mercy on your fellow servant, as I also had mercy on you?**

³³ ดังนั้นมันควรหรือไม่ที่เจ้าด้วยกันจะมีเมตตาต่อเพื่อนผู้รับใช้ของเจ้า เหมือนดังที่เรามีเมตตาต่อเจ้า?

Comments 18:31-33. When the Lord has shown mercy to you, because the Lord has great mercy to all humans, you should learn as well to show mercy to others.

ความหมาย 18:31-33 เมื่อพระเจ้าได้แสดงความเมตตาต่อคุณ เพราะพระเจ้าเต็มไปด้วยความเมตตาต่อมนุษย์ทั้งหมด คุณควรจะได้เรียนเช่นเดียวกันเพื่อแสดงความเมตตาต่อคนอื่น

³⁴ **And having been angry, his lord delivered him to the jailers until he should pay all that was owing.**

³⁴ และในความโกรธ เจ้านายของเขาได้ส่งเขาไปทรมานจนกว่าเขาจะจ่ายหนี้ทั้งหมดที่เขาติด

³⁵ **Thus also My Heavenly Father will do to you, if you do not forgive each his brother from your hearts.**

³⁵ ดังนั้นเช่นเดียวกับ **พระบิดาแห่งสวรรค์ของเรา** จะทำต่อเจ้า ถ้าหากว่าเจ้าไม่ยกโทษให้พี่น้องแต่ละคนของเขาจากใจของเจ้า

Comments 18:34-35. These verses refer to the judgment day. We will always want to know what is counted for to be judged and not judged on the judgment day. Take notice that the Lord will always point to the heart and not the mind; the heart is the first place to be used for judgment. We may not say what the heart thinks, and we believe that we are not guilty, but for the Lord, the heart's thoughts are louder than the mind's thoughts. He can hear the thoughts of the heart. For us to be safe, it is essential only to believe in the Lord Jesus, and this will lead us to the right place; those who believe in the Lord Jesus and follow the Lord's teaching will have a place of waiting for the judgment day. True believers in the Lord Jesus will pass through their own judgment as well, but not at the same time as the rest.

ความหมาย 18:34-35 ในข้อเขียนเหล่านี้กล่าวถึงวันพิพากษา ตลอดเวลาเราต้องการรู้ว่าอะไรบางอย่างจะนับหรือไม่นับในวันพิพากษา จงสังเกตุนั้นว่า ตลอดเวลาพระเจ้าชี้ไปที่ใจและไม่ใช่อารมณ์ ความคิดที่แรกเพื่อใช้สำหรับการพิพากษา เราอาจไม่พูดอะไรที่ใจคิด และเราเชื่อมั่นว่าเราไม่มีผิด แต่สำหรับพระเจ้า ความคิดของใจนั้นดีกว่าความคิดที่ได้คิด พระองค์สามารถได้ยินใจที่คิด สำหรับเราเพื่อความปลอดภัย มันเป็นสิ่งสำคัญเพียงมี

ความเชื่อในพระเยซูเจ้า และสิ่งนี้จะนำไปในทางที่ถูกต้อง พวกนั้นที่ซึ่งเชื่อในพระเยซูเจ้าและติดตามพระคำสอนของพระเจ้าจะมีที่รอดของ พวกเขาสำหรับวันพิพากษาร่วมกัน แต่ไม่ได้เป็นเวลาเดียวกับพวกที่เหลือ

“... each his brother.” The Lord Jesus addresses this parable to the disciples, but the principle of this parable applies to all people. We are all children of God and created in His image. Some believe, and some do not believe in the God of the Bible, but to each one, the Lord gives in their hearts the knowledge of God, the Creator of all things, and all will be judged for that knowledge of God in them (See Romans 1).

“... พี่น้องแต่ละคนของเขา” พระเยซูเจ้ากล่าวโดยตรงในคำอุปมานี้ต่อเหล่าสาวก แต่จุดหลักของคำอุปมานี้ใช้ได้กับทุกคน เราทั้งหมดเป็นเด็กของ พระผู้เป็นเจ้าและได้ถูกสร้างตามรูปแบบของพระองค์ บางคนเชื่อ และบางคนไม่มีความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของพระคัมภีร์ แต่ในแต่ละคน พระเจ้าได้ ให้ความรู้ในใจของพวกเขาเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า พระผู้สร้างทุกสิ่ง และทั้งหมดจะถูกพิพากษาโดยความรู้ันั้นของพระเจ้าในพวกเขา (โรม 1)

Life and Faith Applications. 1) Be aware of the teachings the Lord gives in this chapter. 2) Do not sin or promote sinful activities that can cause others to stumble. We should not even mention what others do in darkness (See Ephesians 5:11-12) so we do not cause others to judge because only God can judge. Rather, when you expose the deeds of darkness, bring the Bible forward, open the passage, read from it to the people, and make sure not to criticize from your point of view as you are not the judge.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ให้ทราบถึงคำสอนของพระเจ้าที่ให้นะบทนี้ 2) อย่าทำบาปหรือสนับสนุนการกระทำบาปนั้นที่สามารถทำให้ผู้อื่น สดุด เราไม่ควรแม้แต่จะพูดถึงอะไรที่ผู้อื่นทำในความมืด (มองเอเฟซัส 5:11-12) ดังนั้นเราอย่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นสามารถถูกพิพากษาเพราะมีเพียงแต่ พระผู้เป็นเจ้าที่สามารถพิพากษา ดังนั้น เมื่อคุณถูกนำเข้าไปในการกระทำของความมืด นำพระคัมภีร์ออกมาข้างหน้า เปิดข้อความ อ่านจากมันต่อ ผู้คน และอย่าจับผิดจากความคิดของเราเองเพราะเราไม่ใช่ผู้พิพากษา

3) If you are offended by your brother, tell him his faults, for living in peace among brothers is important. 4) Watch about comparing yourself with others and trying to be the greatest; jealousy can creep into your heart. 5) Pray always and watch your heart; the Lord can hear the thoughts of the heart, and the heart is the first place to be used for judgment.

3) ถ้าหากคุณได้รู้สึกไม่ถูกต้องโดยพี่น้องของคุณ บอกให้เขารู้ถึงสิ่งที่ผิดของเขา เป็นสิ่งสำคัญที่จะอยู่ด้วยกันอย่างสงบระหว่างพี่น้อง 4) ระวังการ เปรียบเทียบตัวเองต่อผู้อื่นและพยายามเป็นผู้ยิ่งใหญ่เหนือคนอื่น ความอิจฉาสามารถเข้ามาในใจของคุณ 5) สวดภาวนาตลอดเวลาและระวังใจของ คุณ พระเจ้าสามารถได้ยินความคิดของใจ และใจเป็นที่แรกที่จะใช้สำหรับการพิพากษา